

nu, n-ai somn

Mariana Fulger

n-aveți ochi, mâinilor,
dar cum știți a crea minuni
cât suflet puneți când țineți un prunc
o tâmplă sau alta
o mână iubită
tremurul emoției și mângâierea
cu putere și răbdare greul
n-aveți semne de circulație, brațelor,
dar prin voi aleargă atâtea îmbrățișări
atâta viață pe atâtea drumuri
iar când intervin blocaje
răbdătoare așteptați
până urcă și coboară
prin voi căutătoare
informații întregi să culeagă
revin apoi afară ca niște iederi întoarse
din creșterea într-o lume cu sori la maxim 45 de grade
și rămâneți cu urma trecerii lor
în tușeu un pic prea amețitor...

nu, n-ai somn, ochiule din inimă
mă ții cu caietul în mâini
poezia să se-nchege
înainte să vină vreo oboseală
a ochilor de afară
dar te înțeleg...
îmi strigă somnul ades,
odihnește-te, poet zezec,
altfel îți vor lua umbrele inima
și-o vor ține în bol de ceață
la geam, să stea în pace
eu îl cert și îl alung
și umblu prin vers năuc
visând astrele niște cărți
iar noi toți duminică după-amiază
citind istoriile și poemele
eternului trecător mare
altfel greu de spus
visând ca prostul
lumea asta condusă de bine
nu de rapacitate, cruzime și minciună

Copyright Mariana Fulger